

Перший чинник цієї основи – високий освітній потенціал.

Іншим значущим чинником є вік. Встановлено, що жінки-керівники знаходяться в найактивнішому віці: 74% – від 30 до 50 років; 14% – старше 50 років; 12% – до 30 років.

Зазначені чинники служать додатковим доказом високого управлінського потенціалу, яким володіють жінки і який може відкрити для України нові можливості економічного розвитку.

Сьогодні нетрадиційні моделі управління сприяють переходу до нової управлінської парадигми, суть якої – відхід від управлінського раціоналізму у бік більшої відвертості і гнучкості по відношенню до постійно змінного зовнішнього середовища. Саме з цією задачею жінки здатні справитися найбільш продуктивно.

Для виявлення особливостей чоловічого й жіночого стилів керівництва на підприємстві є доцільним використовувати метод перехресного досвіду, що дозволить одержати чотири види оцінок.

- чоловіки про якість керівника-жінки;
- чоловіки про якість керівника-чоловіка;
- жінки про якість керівника-жінки;
- жінки про якість керівника-чоловіка.

Така «перехресна інформація», яка багато в чому базується на сприйнятті свого безпосереднього керівника, дозволить одержати необхідні гендерні оцінки та зрозуміти як найбільш ефективно взаємодіяти зі співробітниками.

Література:

1. Ковалева В.И. Инструменты управления поведением персонала производственной организации / В. И. Ковалева // «Бізнес Інформ»: науковий інформаційний журнал. – 2007. – № 10 (2). – С. 127–131.

2. Ткач В.С. Формування та розвиток управлінського потенціалу малого підприємства / В.С. Ткач // Луганськ, Центр з перепідготовки управлінських кадрів для сфери підприємництва, Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля. – 2008. – 24 с.

3. Коваль Л.В. Проблеми оцінювання якості людського потенціалу підприємства [Електронний ресурс] / Л.В. Коваль. – 2012. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/vnulp/Management/2012_722/20.pdf.

Науковий керівник: асистент **Марченко О.О.**, Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

ЗНАЧЕННЯ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА У МЕХАНІЗМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Мушкудіані Л.К.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

В умовах сьогоденного динамічного розвитку світової економіки однією з ключових проблем є розбудова національних економік на основі соціально-економічних відносин згідно принципів сталого господарювання.

Поняття «сталого» господарювання ґрунтується на фундаментальному положенні, яке полягає у поєднанні соціуму та економіки у екологічному просторі. Тому важливе значення має дослідження екологізації виробництва, яке багато в чому залежить від ефективності механізму управління.

Розглядом питань екологізації виробничо-господарської діяльності, проблем охорони навколишнього середовища в контексті економічної діяльності підприємств займалися у своїх роботах О.І. Амоша, В.М. Геєць, В.В. Глухова, Я.Д. Вишнякова, Н.В. Ігошина, Л.Г. Мельник, А.В. Молчанова, А.Л. Новосьолова, В.Ф. Протасова, Н.Ф. Реймерса, Т.С. Хачатурова, А.Г. Шапар та ін.

Виробнича сфера є найбільш вагомим фактором техногенного впливу на навколишнє природне середовище. Саме тому проблема взаємозв'язку економічного розвитку і екологічної безпеки привертає до себе підвищену увагу.

Еколого-економічні проблеми діяльності підприємств можна визначити як конфлікт між глобальним характером екологічної кризи, з одного боку, і недосконалістю існуючих механізмів підтримки екологічної безпеки підприємств – з іншого. У реальних умовах мети виробничо-господарської діяльності підприємств повинні відповідати екологічним вимогам суспільства та Концепції сталого розвитку України, яка передбачає інтеграцію економічного зростання та екологічного імперативу. Екологізація виробництва передбачає постійне відтворення наукових ідей, інформаційних матеріалів, технічних засобів і технологічних рішень для забезпечення екологічних умов виробництва [1].

Одним з найбільш небезпечних факторів забруднення навколишнього природного середовища є токсичні відходи. Ефективне вирішення всього комплексу питань, пов'язаних з їх скороченням, відноситься до ключових проблем сучасності. Тому розробка і реалізація заходів, спрямованих на ліквідацію або обмеження негативного впливу шкідливих речовин на навколишнє природне середовище та здоров'я людини повинні стати предметом постійної уваги як уряду, так і господарюючих суб'єктів.

Основні принципи екологізації виробництва:

1. Розробка і впровадження технологічних процесів і схем, які виключають або доводять до мінімуму відходи і викиди в навколишнє середовище шкідливих речовин, створення водооборотних циклів і безстічних систем для економії і охорони від забруднення шкідливими речовинами прісної води як одного з найбільш дефіцитних ресурсів.

2. Проектування і впровадження систем переробки відходів виробництва і споживання, повернення в основний виробничий цикл вторинних матеріальних ресурсів.

3. Розробка та впровадження принципово нових процесів отримання традиційних видів продукції і усунення відходів.

4. Створення регіональних промислових комплексів, підприємства яких пов'язані переробкою відходів.

Для поліпшення екологічних характеристик промислового виробництва потрібно:

– посилити моніторинг техногенного впливу підприємств на навколишнє природне середовище, зокрема, шляхом вдосконалення засобів контролю та статистичної звітності підприємств всіх форм власності з встановленням адміністративної відповідальності їх керівників за її достовірність;

– удосконалити методологію визначення нормативів екологічних зборів з підвищенням їх компенсує ролі у відновленні природних екологічних параметрів навколишнього природного середовища, оскільки на сьогодні вони занадто низькі і майже не здійснюють регулюючої функції;

– посилити систему економічного стимулювання підприємств і організацій до скорочення шкідливих викидів і поліпшення загального екологічного стану виробництва шляхом надання пільгових кредитів і регресивного оподаткування;

– переглянути розміри лімітів, які встановлюються для підприємств в залежності від регіональних граничних меж викидів і не враховують фактичного нанесеної шкоди навколишньому природному середовищу. У разі низького рівня граничних меж створюються умови, коли вигідніше сплатити штрафи, ніж здійснювати значні природоохоронні інвестиції;

– поглиблювати наукові дослідження з проблем екологізації промислового виробництва, зокрема, щодо розробки дієвого економічного механізму стимулювання природоохоронної діяльності з боку держави [2].

Екологізація промислового виробництва повинна розвиватися за наступними напрямками:

– вдосконалення технологічних процесів і розробка нового обладнання з меншим рівнем викидів шкідливих домішок і відходів в навколишнє середовище;

– широке впровадження екологічної експертизи всіх видів виробництв і промислової продукції;

– заміна токсичних і не утилізованих відходів на нетоксичні і утилізовані;

– широке застосування додаткових методів і засобів захисту навколишнього середовища.

Таким чином, раціональне використання ресурсів і забезпечення якості навколишнього середовища є спільним завданням, яке повинні вирішувати фахівці різних галузей науки і галузей техніки.

Література:

1. Проблеми екологізації промислового виробництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://portfinance.ru/ukraine-4.html>.

2. Екологізація виробництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.green-printing.ru/index.php?option=com_content&view=article&id=49&Itemid=2.